

ātmavidyā
e-Learning

**பூஜ்யஸ்ரீ ஞானநந்தபாரதீஸ்வாமிகள் இயற்றிய
ஜீவயாத்ரா**

www.atmavidya.online

ओं
श्रीगुरुभ्यो नमः
प्रार्थना

आत्मोद्धारणकामानां दक्षिणामूर्त्यनुग्रहात्।
आत्मविद्या तत्फलं च प्रवर्धेतां निरन्तरम्॥

ஆத்மோத்தாரணகாமாநாம் தக்ஷிணாமூர்த்யநுக்ரஹாத்।
ஆத்மவித்யா தத்பலம் ச ப்ரவர்தேதாம் நிரந்தரம்॥

नित्यानन्दसुखं पदं सुविमलं प्राप्तुं समीहायुताः
सर्वेजन्मभृतः सदा व्यसनिनस्तत्स्थानसंमार्गणे।
एवं सत्यपि साध्यसाधनयुगं सम्यङ् न जानन्ति ते
न प्राप्ता ह्यधुनापि सौख्यपदवीं स्वाभीष्टरूपां यतः ॥ १॥

நித்யாநந்தஸுகம் பதம் ஸுவிமலம் ப்ராப்தும் ஸமீஹாயுதா:
ஸர்வே ஜந்மப்ருத: ஸதா வ்யஸநிநஸ்தத்ஸ்தாநஸம்மார்கணே।
ஏவம் ஸத்யபி ஸாத்யஸாதநயுகம் ஸம்யங் ந ஜாநந்தி தே
ந ப்ராப்தா ஹ்யதுநாபி ஸௌக்யபதவீம் ஸ்வாபீஷ்டரூபாம் யத:॥ 1

तत्प्राप्त्यै प्रभुसंमितापि कृपया त्रय्यन्तसारान्विता
वल्ली काठकमध्यगा कविसमं प्रोत्साहयन्ती नरान्।
एवं साधनकल्पनां रचयते सन्मार्गगानां सतां
तद्विष्णोः परमं पदं च सहसा गन्तुं मनीषावताम् ॥ २ ॥

தத்ப்ராப்த்யை ப்ரபுஸம்மிதாபி க்ருபயா த்ரய்யந்தஸாராந்விதா
வல்லீ காடகமத்யகா கவிஸமம் ப்ரோத்ஸாஹயந்தீ நராந்।
ஏவம் ஸாதநகல்பநாம் ரசயதே ஸந்மார்ககாநாம் ஸதாம்
தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம் ச ஸஹஸா கந்தும் மநீஷாவதாம்॥ 2॥

आत्मानं रथिनं ब्रवीति निगमः बुद्धिं च तत्सारथिं
देहं स्यन्दनमिन्द्रियाणि तुरगान् शब्दादि तद्गोचरम्।
चेतः प्रग्रहमादरेण य इमान् वश्यांस्तनोत्यात्मवान्
तस्यैवाप्यमिदं पदं सुखघनं पारं परं ह्यध्वनः॥ ३ ॥

ஆத்மாநம் ரதிநம் ப்ரவீதி நிகம: புத்திம் ச தத்ஸாரதிம்
தேஹம் ஸ்யந்தநமிந்த்ரியாணி துரகாந் ஸப்தாதி தத்கோசரம்।
சேத: ப்ரக்ரஹமாதரேண ய இமாந் வஸ்யாம்ஸ்தநோத்யாத்மவாந்
தஸ்யைவாப்யமிதம் பதம் ஸுககநம் பாரம் பரம் ஹ்யத்வந:॥ 3॥

प्राप्यं तत्परमं सुखं हि मुनयः मोक्षं समाचक्षते
जीवेशानजगद्विशेषरहितं ज्ञानैकसाध्यं ध्रुवम्।
येनात्मन्यतिरोहितः स्वमहिमानन्दात्मको भासते
मिथ्याध्यासमतिश्च येन गलति ज्ञानं तदेवामलम्॥ ४ ॥

ப்ராப்யம் தத்பரமம் ஸுகம் ஹி முநய: மோக்ஷம் ஸமாசக்ஷதே
ஜீவேஸாநஜகத்விஸேஷரஹிதம் ஜ்ஞாநைகஸாத்யம் த்ருவம்।
யேநாத்மந்யதிரோஹித: ஸ்வமஹிமாநந்தாத்மகோ பாஸதே
மித்யாத்யாஸமதிஸ்ச யேந கலதி ஜ்ஞாநம் ததேவாமலம் ॥ 4॥

मुनयः - முனிவர்கள், प्राप्यं - அடையப்பட வேண்டிய, तत् அந்த परमं
மேலான सुखं हि - இன்பத்தை, ज्ञानैकसाध्यं - மெய்யறிவு ஒன்றால்
மட்டுமே अद्वैतத்தக்க, जीव-ईशान-जगद्-विशेषर-हितं -
ஜீவன்-ஈசுவரன்-உலகம் என்ற வேற்றுமைகள் அற்ற, ध्रुवं - நிலையான,
मोक्षं - மோக்ஷம் (என்று), समाचक्षते। - நன்கு பகர்ந்துள்ளார்கள். येन -
எதனால், आत्मनि - உள்ளத்தில், अतिरोहितः - மறைவின்றி, स्वमहिमा- தனது
பெருமைபொருந்திய, आनन्दात्मकः भासते - ஆனந்த வடிவமானது
விளங்குகிறதோ, येन - எதனால், मिथ्या अध्यास मतिः च - தவறான கற்பனை
எண்ணங்களானவை, गलति - விழுங்கப்படுகின்றனவோ, तत् - அது, अमलं
- குற்றமற்ற, ज्ञानम् एव। - அறிவாகும்.

மேற்கோள்

காகம் உறவு கலந்து உண்ணக்
கண்டார்; அகண்ட ஆகார சிவ
போகம் எனும் பேரின்ப வெள்ளம்
பொங்கித் ததும்பிப் பூரணமாய்
ஏக உருவாய்க் கிடக்குது, ஐயோ!
இன்புற்றிட நாம் இனி எடுத்த
தேகம் விழுமுன் புசிப்பதற்குச்
சேர வாரும் ஜகத்தீரே! (தாயுமானவர்)

सत्यम् = कालत्रयेऽपि तिष्ठति इति सत्।

ஸத்யம் = மூன்று காலத்திலும் மாறாமல்
அழியாமல் இருப்பதே ஸத்யம்

நேச அருள் புரிந்து, நெஞ்சில் வஞ்சம் கெட,
பேராது நின்ற பெரும் கருணைப் பேர் ஆறே!
ஆரா அமுதே! அளவு இலாப் பெம்மானே!
ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே!
நீராய் உருக்கி, என் ஆர் உயிர் ஆய் நின்றானே!
இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே! உள்ளானே!

(திருவாசகம்)

தூய உணர்வில் , உயிர்களுக்கு உயிரான இறைவனும் ,
உயிர்களும், உள்ளங்களும் , உடல்களும், உறவுகளும் ,
உலகங்களும் மாயையால் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன .

சித்தம் மவுனம் செயல்வாக்குஎல்லாம் மவுனம்
சுத்த மவுனம்என்பால் தோன்றின் பராபரமே. (தாயுமானவர்)

பேசா இடும்பைகள் பேசிச்-சுத்தப்
பேயங்க மாகிப் பிதற்றித் திரிந்தேன்
ஆசா பிசாசைத் துரத்தி-ஐயன்
அடியிணைக் கீழே அடக்கிக்கொண் டாண்டி (தாயுமானவர்)

அடக்கிப் புலனைப் பிரித்தே-அவ
னாகிய மேனியில் அன்பை வளர்த்தேன்
மடக்கிக்கொண் டான்என்னைத் தன்னுள்-சற்றும்
வாய்பேசா வண்ணம் மரபுஞ்செய் தாண்டி
(தாயுமானவர்)

मुनयः - முனிவர்கள், प्राप्यं - அடையப்பட வேண்டிய, तत् அந்த परमं
मेलान सुखं हि - இன்பத்தை, ज्ञानैकसाध्यं - மெய்யறிவு ஒன்றால்
मட்டுमे अदयत्तक, जीव-ईशान-जगद्-विशेषर-हितं -
ஜீவன்-ஈசுவரன்-உலகம் என்ற வேற்றுமைகள் அற்ற, ध्रुवं - நிலையான,
मोक्षं - மோக்ஷம் (என்று), समाचक्षते। - நன்கு பகர்ந்துள்ளார்கள். येन -
எதனால், आत्मनि - உள்ளத்தில், अतिरोहितः - மறைவின்றி, स्वमहिमा- தனது
पेருமைபொருந்திய, आनन्दात्मकः भासते - ஆனந்த வடிவமானது
விளங்குகிறதோ, येन - எதனால், मिथ्या अध्यास मतिः च - தவறான கற்பனை
எண்ணங்களானவை, गलति - விழுங்கப்படுகின்றனவோ, तत् - அது, अमलं
- குற்றமற்ற, ज्ञानम् एव। - அறிவாகும்.

आस्तिक्यं दृढमूलमेव मनुजः सम्पादयत्वादितः
कर्माचारयुतस्ततश्च भवतु स्वर्गादिभोगेच्छया।
स्वर्गादावपि च क्रमेण गमितो नैराश्यमेवास्थिरे
नित्यानित्यविचारणे स्वधिकृतस्तत्त्वं समन्विच्छतु ॥ ५॥

ஆஸ்திக்யம் த்ருடமூலமேவ மநுஜ: ஸம்பாதயத்வாதித:
கர்மாசாரயுதஸ்ததஸ்ச பவது ஸ்வர்காதிபோகேச்சயா।
ஸ்வர்காதாவபி ச க்ரமேண கமிதோ நைராஸ்யமேவாஸ்திரே
நித்யாநித்யவிசாரணே ஸ்வதிக்ருதஸ்தத்வம் ஸமந்விச்சது॥ 5॥

मनुजः - मनीतन्, आदितः **முதலில், दृढमूलम्** நன்கு உறுதியான, आस्तिक्यं -
(வேதத்தில்) நம்பிக்கையை, सम्पादयतु एव। - பெற்றே ஆக வேண்டும். ततः
च - பிறகு, स्वर्गादिभोगेच्छया - விண்ணுலகம் முதலான இன்பப்பொருள்
நுகர்ச்சியை விரும்பி, कर्माचारयुतः - முறைப்படி செயல்களைச்
செய்பவனாக, भवतु। - விளங்கட்டும். क्रमेण च - பிறகு காலப்போக்கில்,
अस्थिरे - நிலையில்லாத, स्वर्गादावौ अपि - விண்ணுலகம்
முதலானவைகளிலும், नैराश्यं गमितः - ஆசையை அகற்றியவனாய்,
नित्यानित्यविचारणे - நிலைத்தது எது, நிலையில்லாதது எது என்கிற
ஆராய்ச்சியில், स्वधिकृतः - ஆழ்ந்த ஈடுபாடு உடையவனாய், तत्त्वं -
மெய்ப்பொருளை, समन्विच्छतु। - நன்கு தேடுவதற்கு விரும்பட்டும்.

ओं
श्रीगुरुभ्यो नमः

उपसंहार-श्लोकः

ईश्वरो गुरुरात्मेति मूर्तिभेदविभागिने।
व्योमवत्स्याप्त-देहाय दक्षिणामूर्तये नमः॥

ஈஸ்வரோ குருராத்மேதி மூர்த்திபேதவிபாகிநே।
வ்யோமவத்வ்யாப்த-தேஹாய தக்ஷிணாமூர்த்தயே நம:॥

ஐயனே எனதுள்ளே நின்று அநந்தசன்மங்கள் ஆண்ட
மெய்யனே உபதேசிக்க வெளிவந்த குருவே போற்றி!
உய்யவே முக்திநல்கும் உதவிக்கோர் உதவி நாயேன்
செய்யுமாறு ஒன்றும் காணேன் திருவடி போற்றி போற்றி!

ओं
श्रीगुरुभ्यो नमः

उपसंहार-श्लोकः

ययात्मविद्यया ज्ञेयं सर्वं ब्रह्मेति निश्चयः।
तयात्मविद्यया सर्वे मुच्यन्तामात्मबन्धनात्॥

யயாத்மவித்யயா ஜ்ஞேயம் ஸர்வம் ப்ரஹ்மேதி நிஸ்சய:।
தயாத்மவித்யயா ஸர்வே முச்யந்தாமாத்மபந்தநாத்॥

மூர்த்தி எல்லாம் வாழி எங்கள் மோனகுரு வாழி! - அருள்
வார்த்தை என்றும் வாழி! அன்பர் வாழி! பராபரமே!